

Vemadmodum *θεοφάνεια* magnū
utiq; voluntati suggerit jubilum;
sic magnum pariter intellectui
miraculum. Sive enim nascentem
spectemus, Deus est, vili indutus
carne; sive parientem, paupercula
est, Omnipotentem, intemeratō
Virginitatis flore, enixa. Ut igitur
cœli terræq; Dominus cœlum uniat
terræ, hominem sibi, Virgo, nexu
prorsus stupendō, Hominem profert
& DEum. Bis idem ille geminæ
substantiæ gigas genitus, semel
ex immortali Patre immortalis,
semel ex Matre mortali mortalis.
Fœmineo absq; partu, unicus
æterno extitit Patri, & absq;
virili congressu unicus Matri,
à semet creatæ, Filius. Profectō
vires supergreditur naturæ, ut
uterum ferat, quæ virum non tulit.
Putidum exinde & fabulosum,
quod nonnulli tradunt, argumentum
est, equas in Lusitania è vento
concipere, vulturibusq; compare
destitutō, fœcunditatem inesse
pariendi. Quamvis autem hæc
in brutis ita regnaret naturæ
facilitas, in perfectissimi tamen
animalis elaboratione major
omniñd requiretur industria.
Hominem siquidem nunquam,
nisi homo, viribus ad id perficiendum
à Deo inditis, procreabit.
Sine certo quidem Patre, multi
nascuntur Partheniæ, sine ullo,
nemo. Quamobrem *ὁμολογούμεως*
magnum pietatis audit mysterium,
CHRIST-

CHRISTUM à Virgine absque virili prognatum
esse semine. Verùm hæc ipsa fidei arcana aliò pleni-
die curâ vigili perspeximus, ut hîc ad Natalitia tran-
sire gaudia eò facilius atque promptius queamus.
Nihil etenim in præsentî Senaculum decernit cœle-
ste, quàm gaudium. Gratia nihil æque novit di-
vina, quàm gaudium. Uranius vix quicquam pro-
ponit præco, natale præter gaudium, & cœtus fide-
lium ubivis nihil nunc concinit aliud, quàm gaudi-
um. Quin imo totus rerum ordo merum verum-
que intendit & effundit gaudium. Venit, io! venit
salutare Dei, IMMANUEL, cunctis desideratus gen-
tibus. Oriens ex alto nos visitavit. Apparuit, quem
Regum Vatumq̃, haud pauci videre & attrectare op-
pidò expetivére. Prosiluit Redemptor, hostes hu-
mani generis penitus conterens. Fons hodie (ô be-
nignitas!) liquidè profluit aquam vitæ scaturiens.
Lux tenebras illustrans clarissimè splendorem spar-
git. Perruptor cœlorum pandens ostia gloriosè pro-
greditur. Opulentissimus, sub imo paupertatis
schemate, maximis nos accumulât divitiis. Totius
orbis prosperitas feliciter nunc velociterque proger-
minat. En summam summi Numinis clementiam,
dum, quotquot nos in hoc amphitheatro ludimus, à
superna extorres patria, sibiq̃ inimicos, placidè su-
scipit, protegit, diligit: Atq̃; hæc omnia unâ solum-
modo nocte contingere, quâ Filius Dei Filius factus

Homi-

Hominis. Nam jure meritoq; eum decebat à tenebris ordiri vitam, cujus propudiosam mortem, ne videat, suum aliquando oculum sol ipse est averſatus. ò nativitas, exclamat mellei oris Doctor, Bernhardus, honorabilis mundo, amabilis hominibus, collati magnitudine beneficii! Exultet proinde ſanctus, quia propinquat ad palmam. Gaudeat peccator, quia invitatur ad veniam. Animetur gentilis, quia vocatur ad vitam. Regi Philippo dies eluxit lætus & fortunatus, quò triplici delibutus gaudio, quadrigas ſuas Olympia viciffe, Parmenionem ducem hoſtes fudiſſe, natumq; ſibi Alexandrum filium accepit. Quid de Servatoris noſtri dicemus natali, quem infinitis lætiorum modis proſperiorumq; ſanctè, ceu decet, & ſubmiſſè veneramur? Præterquam enim, quod ſexcentis tum nos maſtaverit benefactis, inter alia quoq; triplici non minus gaudio affectis. Quippe non in Olympico quidem & ludicro; at hoc multum acerbiore, Stygio nempe, certamine, divinis quaſi potentia, juſtitia, veritatis & ſapientia quadrigis, ab ipſo cepit natali ſuo pugnare & vincere. Accedit, quod haud per quendam ſuorum, ut ille, ducum; ſed omnipotenti dextrâ Acherontem, cum aſſectis omnibus, validiſſimè proſtraverit. Neque unum duntaxat, verum longè plures accepit filios, verâ in ipſum fide credentes. Quod ſi Syracuſani lucem celebrabant annuam, quam fortisli-

mus

mus dux, Timaleon, vitæ suæ principem habue-
rat, quoniam præclaras eò ipsis dederit die victori-
as: Quantò nos magis augusta CHRISTI Gene-
thlia summis efferre laudibus oportet, quod maxi-
mæ is omnium ac saluberrimæ auctor victoriæ exi-
stat? Nonne nostrarum igitur erit partium, ineffa-
bili incalescere lætitiâ, illumque ipsum diem plau-
su & júbilo exigere, quò spes & res perditæ recupe-
rata est? Valeant Epicuræi, qui Præceptoris sui
natalitia in annulis, in scyphis, ac passim in tricliniis
exprimebant, ne eorundem unquam excidat men-
te, cujus meminisse assiduè volebant. Nos diem
majori utique jure genitalem meritisimi Sapientiæ
Doctoris nostri, JESU CHRISTI, in oculis atque
pectoribus feramus cotidie, ut dulcissima ejus me-
moria in omni apud nos vigeat floreatque æterni-
tate. Facescant pariter Pagani, sua circa hoc tem-
pus Saturnalia & Opalia repetentes, ut lautissimis
lætissimisque se invicem epulis atque poculis exci-
perent. Noster hodie cibus erit mysteria Domi-
ni, subductâ ratione, religiosè indagare, inque
Ejus benignitate palam exultare & tripudiare. Au-
diamus magnum illud ab Angelo pronunciatum,
cæloque ad nos miserandos homunculos delatum
gaudium. ô verè magnum! ô verè beatum, quod
ad omnes se extendit mortales, nullumque in hoc
nec futuro invenit seculo terminum! Munda-
num

num si cogitas, vagum est, vanum est, celerrimeq;
unà cum suo transit possessore. Pellæo quondam
juveni, cui unus vix suffecit orbis, duodecennale
suffecit gaudium. Cervi ejus diutius gaudebant,
quorum aliqui, trecentis post annis capti, Domi-
ni sui signa & monilia retinere deprehendebantur.
Quamobrem ad meliora respiciamus gaudia, qui-
cunque in terræ subsistimus pulvere. Sordescat
mundus, qui nobis victus: Vilescat caro, quoti-
die crucifigenda: Displiceant tenebræ, quas lux
vera dispulit. CHRISTUS hodie nascitur, glorie-
mur! CHRISTUS ex Cœlis, occurramus!
CHRISTUS super terram, exaltemur! Hodie
nobis æternus Pater maximum in Filio, Ejusque
miraculosa nativitate destinavit gaudium, dum o-
mnes benivoli cordis plenos paternæ gratiæ thesau-
ros super nos effudit. In his dignum est, nos ere-
ctis sursum cordibus divinum adorare mysterium,
ut, quod magno DEi munere agitur, magnis Ec-
clesiæ gaudiis undique celebretur. Huic proinde
recens nato Numini non pultem, non fritillum,
non merum, non liba, aut his similia, queis Geni-
um natali placabant veteres; sed multò his svaviora
odorama, integram nempe fidei vitæque sancti-
moniam supplices offeramus. Munera, quæ, feriis
hisce, in cunis vagienti DEo mittemus, natalitia, non
sint Sardonyche, nec phiala, nec Phidiaci toreuma
cœli;

cœli; sed sanctis vermiculata desiderii anima, sed
piâ variegatum devotione pectus. Æschinis hac in
parte sequamur exemplum, qui cùm non haberet,
quò magistri sui, Socratis, operam compensaret, se-
metipsum illi offerebat, ejus promptissimè factu-
rus imperata. Certè tanta Servatoris in nos omnes
singulosque merita sunt, ut dignas persolvere gra-
tias minimè valeamus. Quocirca corpus animani-
que Ei in perpetuum dicemus, cor fidele, oculum
simplicem, aurem arrectam, linguam laudis Ipsius
enarrandæ cupidam, manus puras, pedesque ad ob-
eunda vocationis munia celeres. Hoc ergo facite,
Cives *Χριστιανοί*, & probè simul attendite, ut in vo-
bis nascatur, qui hodie nascitur DEus. Pronis in
eum finem accipite aures, quæ divini Præcones, ex
ore Angelico, vobis ingerunt gaudia. Hanc cœlestis
caritatis tesferam, hoc incomparabile æternæ salutis
beneficium, ritè recolite, ut non mens solùm vestra,
sed crasum quoq; hoc & grave corpus istius consors
fiat lætitiæ: Pias porrò huic DEi Hominumque se-
questro laudes sobrii lætiq; exsolvite. Pro Patriæ
fideliumque omnium incolamitate calidas subinde
preces fundite. Luxum, socordiam, rixas, imo vete-
rem deponite hominem, ut novus cum novo nato
exurgat Redemptore. Ita æternùm gaudebitis.
Dabam Rigæ Livon. ipsis Vigiliis partus *θεανθρώπου*
An. CIO ICCLXXXI.